

Elena Ferrante

Noaptea pe plajă

ilustrații de
Mara Cerri

Traducere din limba italiană de
Cerasela Barbone

Mati este o fetiță de cinci ani care vorbește foarte mult, în special cu mine, păpușa ei.

Tatăl ei, care vine la mare la fiecare sfârșit de săptămână, tocmai a sosit.

I-a adus în dar un motan alb cu negru. Așa încât, până în urmă cu cinci minute, Mati se juca doar cu mine, iar acum se joacă doar cu motanul, pe care l-a numit Minù.

Stau pe nisip, la soare, și nu știu ce să fac.

Fratele lui Mati a început să sape o groapă.

Nu mă place. Nu dă doi bani pe mine și tot nisipul mi-l aruncă în cap.

E foarte cald.

Mă gândesc cum a fost când s-a jucat ultima oară Mati cu mine. M-a făcut să sar, m-a făcut să alerg, m-a făcut să mă sperii, m-a făcut să vorbesc și să țip, m-a făcut să râd și chiar să plâng.

Când ne jucăm, eu trăncănesc întruna și toate lucrurile îmi răspund. În schimb aici, singură, pe jumătate îngropată în nisip, mă plictisesc.

Trece un Cărăbuș și e atât de ocupat să-și croiască drum, încât nici măcar nu mă salută.

Mama lui Mati a plecat de pe plajă în urmă cu o oră și s-a dus acasă. Și tatăl ei se pregătește să plece; are de cărat multe genți.

— Mati, să mergem, grăbește-te.

Mati pleacă de lângă umbrelă împreună cu fratele ei și cu motănelul.

Și eu?

Eu nu-i mai văd.

Urlu:

— Mati!

Dar Mati nu mă aude.

Stă de vorbă cu motanul Minù și-l aude numai pe el.

